

Besiddelser, og at de ikke ere saa fluktuerende eller ligge saa løse, som mange andre Bankers Aktier. Men ikke desmindre er det gamle System slet ikke saa forfærdelig galt, som det ærede Medlem sagde, al den Stund det gennem Aktionærernes forøgede Stemmeret kan gaa paa samme Maade, som vi have set ved andre Aktieselskaber, at en enkelt Bank eller Interessegruppe paa et givet Øjeblik ved Generalforsamlingen kan tage Magten og derigennem influere uheldig paa Banken. Saa hvorvidt denne Forandring er det store Fremskridt, som det ærede Medlem siger, ved jeg ikke. Vi have for Resten set det saa mange Gange, men for nogle Aar siden lagde jeg Mærke til, hvorledes pludselig en Bankgruppe faldt ind over Københavns Telefonselskab og bemægtigede sig Ledelsen. Man holder maaske Aktierne i en Trust eller holder dem for andre eller anskaffer dem midlertidig, medens Generalforsamlingen varer, saa bemægtiger man sig Selskabets Ledelse og beholder den en kort Tid. Jeg ønsker ikke, at sligt skulde kunne ske ved Nationalbanken. Det vilde maaske være vanskeligt at gøre det, fordi dens Aktier nu ligge temmelig faste, men derfor er jeg ikke ganske sikker paa, at denne Bevægelighed og Frihed for Aktionærerne er saa meget værd, som det ærede Medlem forudsatte. Imidlertid, jeg skal ikke sige noget imod den; thi Aktionærernes Ret er, naar alt kommer til alt, dog paa en ret lykkelig Maade begrænset i dette Lovforslag.

Saa er der jo de to kongevalgte Direktører. Ja, to Direktører, det er dog mere end een, men naar den ene skal være landbrugskyndig, maa jeg have Lov til at spørge: Hvorfor? For de statsvalgte Direktørers Maal maa jo være i første Række at kontrollere Seddeludgivelsen og egentlig ikke at kontrollere Anvendelsen af Foderstoffer og andre gode Ting, saa for saa vidt er jeg ikke ganske klar paa, hvad en landbrugskyndig Direktør egentlig særlig skal gøre. Det bør selvfølgelig ikke udelukke, at han *kan* være landbrugskyndig, men at fastsætte som en absolut Betingelse, at han *skal* være det, er jeg ikke helt sikker paa er rigtigt. Naar der skal være to Direktører, saa skulle altsaa to Ministre gaa af, medens der hidtil kun har været Tale om een.

Jeg vender mig derefter til en anden Regel, som jeg synes umaadelig godt om, det er Regelen i § 4, hvor der omtales en ny Institution i dansk Finansvæsen, som jeg vil bede ærede Medlemmer at lægge

Mærke til. Det er den Udbytte-Udligningsfond, det foreslaas at oprette. Jeg vil sige, at med de Afgiftsregler, der her blive fastsatte, kan det være nødvendigt og ret rimeligt, at Aktionærernes Udbytte ikke i visse Aar kan blive under 4 pCt. og i andre Aar maaske betydelig mere. Jeg tror overhovedet, at en Udbytte-Udligningsfond, saaledes at et Selskab som Regel af en Aktie ligesom af Obligationer betaler en nogenlunde fast Rente, er en meget stor Ting og oven i Købet en meget moralsk og god Ting, idet den hindrer Jobberi med Aktier og de store Svingninger i Aktiekursen, som vi f. Eks. se ved samtlige vore Dampskibsselskaber, som snart ere himmelhøjt jublende og snart helt nede paa Bunden. Derfor tror jeg, at denne Udbytte-Udligningsfond vil vise sig at være en god og nydelig Ide, naar vi, hvad jeg haaber vi faa en Gang, medens jeg endnu er en yngre Mand, faa et Forslag til en Aktielov, hvori man sætter visse Regler om, at hvert Aktieselskab skal have en sliG Fond for at undgaa de meget stærke Svingninger i Aktieudbytte og dermed følgende endnu stærkere Svingninger i Aktiekursen. Den Bestemmelse er jeg overmaade glad ved, og den fikse Mand, der har fundet paa den, fortjener et Erindringstegn i hvert Fald.

Saa staar der endelig en Regel om, at Finansministeren har Lov til at være til Stede i Bestyrelsesmøder, hvor Diskontoen fastsættes. Ja, dertil kan jeg sige: Det kan han have megen Fornøjelse og maaske ogsaa nogen Belæring af, det beror helt og holdent paa, hvilken Finansminister det er, og hvorvidt Finansministeren har Interesse for de Ting og just har Tid til, naar han sidder og finansministerer hele Dagen, at føle Pengemarkedet paa Pulsen og kan sige til de andre Direktører, naar de foreslaa $\frac{1}{2}$ pCt. Diskontoforhøjelse: Nej, kære Børn, det skal kun være $\frac{1}{4}$ pCt.! Jeg er ikke sikker paa, at Finansministeren vil faa den Glæde deraf, som vi andre have af at sætte Bestemmelsen ind i Loven.

Under Administrationen have vi endelig en Regel om Kapitaludvidelsen. Jeg maa ærlig sige, at jeg forudsætter, at vi ikke faa en Udvidelse paa 23 Mill. Kr. paa samme springende Maade som f. Eks. private Banker, der have udvidet deres Aktiekapital. Vi behøve blot at erindre, hvorledes f. Eks. Grundejersbanken, Detailhandlerbanken og mange af de ny Banker, der for nogle Aar siden vare Dværgbanker, nu snart begynde at løbe Nationalbanken